

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 253 – NOVEMBER 2024

MESSER OG BØNNER I NOVEMBER

November starter med Alle Helgen som fejres eksternt ved søndagsmessen **3/11. Mandag 4/11 (messe 18.30)** fejrer vi Festen for Sankt Karl Borromæus, og endelig **Tirsdag 5/11 kl. 18.30** fejres Requiemmesse for Alle Sjæle. I hele november beder vi for de afdødes sjæle, at de må udfries af rensens luer og opløftes til Himlens salighed. Enhver katolik er forpligtet til at bede for de afdøde – for det er en katolsk trossandhed, at de arme sjæle i rensesstedet har brug for vores forbøn.

DEN DER DØR TRO DØR I GLÆDE

Døden er snart sagt det eneste, som det gudløse samfund ikke vil tale om eller vise frem – det sidste tabu. Døden skjules og forties – ja mange søger vel også selv at glemme at det eneste sikre i livet er at det slutter. Nutidens feberlignende optagethed af jordisk lykke og nydelse har ganske vist ført til, at de fleste mennesker lever federe og længere end selv de rigeste for 100 år siden. Men når livet virker skønt og skyfrit, så er det jo næsten ubærligt at det ikke varer evigt. Og det gør jordiske liv jo ikke. Efter døden venter ateisten intet – kun mørke. Så det er ikke mærkeligt at døden fortrænges massivt. Og når moderne mennesker dør, er det ofte i fortrydelse over et mål, de ikke fik forfulgt, eller noget ondt, de faktisk gjorde.

Hvor stor er ikke kontrasten til helgenernes liv! Mange af dem levede i fattigdom og trængsler – eller døde martyrdøden efter store pinsler. Deres dødstime derimod er fyldt af håb og glæde – og det er instruktivt at meditere over deres sidste ord. Her er nogle få eksempler fra kortlink.dk/2r67n:

Jeg er nået det punkt hvor jeg ikke kan lide mere, fordi lidelsen er blevet mig kær. Min Gud jeg elsker dig!

(Thérèse af Lisieux, 1873-1897)

Din vilje ske! Kom Herre Jesus!

(Augustin, 354-430)

Elsk hverandre som brødre. Gør godt mod alle og ondt mod ingen. Sig til mine drenge at jeg venter på dem alle i Paradis!

(Don Bosco, 1815-1888)

I dine hænder, Herre, befaler jeg min ånd.

(Birgitta, 1303-1373)

Også vi skal kæmpe for at dø som helgener, der længes efter Herren og i dødstunden takker Ham for – trods alle vore fejl og i alle prøvelser – at have skænket os tro og kraft til at holde ud indtil det sidste. Da vil også vi engang træde ind i "den store hvide flok", vi synger om på Alle Helgens festen:

Her gik de under stor foragt, men se dem nu i deres pragt for tronen stå med kroner på i Himlens præstedragt!

TROENS KRAFT OVERGÅR MENNESKETS KRAFT

Ordet »tro« er ganske vist ét sprogligt udtryk, men det har en dobbelt betydning. Den ene slags tro hører til læren og betegner, at sjælen løftes op og tilslutter sig en eller anden sandhed. Det er gavnligt for sjælen, som Herren siger: »Den som hører mit ord og tror ham, som sendte mig, han har evigt liv og kommer ikke for dommen«. Og ligeledes: »Den, som tror på Sønnen, dømmes ikke, men er gået over fra døden til livet«.

Hvor stor er ikke Guds godhed mod menneskene! De retfærdige har ved mange års møje været ham til behag. Men det, som de har opnået ved de mange års anstrengende tjeneste efter Guds vilje, det skænker Jesus dig på den korte tid af en eneste time. For hvis du tror, at Jesus Kristus er Herren, og at Gud har oprejst ham fra de døde, så vil du være frelst og føres ind i paradiset af ham, som førte røveren derind. Tvivl ikke på, at det kan ske, thi han, der på det hellige Golgata frelst røveren efter blot én times tro, han vil også frelse dig, når du tror.

Den anden slags tro er den tro, der skænkes af Kristus som en nådegave. »En gives der nemlig ved Ånden at tale med visdom; en anden at tale med kundskab ifølge den samme Ånd; en gives der tro ved den samme Ånd; en anden nådegaver til at helbredes«. Denne tro, der gives af Ånden som en nådegave, er ikke blot en tro, der hører til læren, men den har virkninger, der går langt ud over, hvad et menneske formår. Den, der har denne tro, kan sige til dette bjerg: »Flyt dig herfra og derhen, så skal det flytte sig«. Når nogen siger dette i tro og tror, at det vil ske, og ikke tvivler i sit hjerte, så modtager han den nådegave.

Om denne tro hedder det: »Hvis I har tro som et sennepsfrø«. Et sennepsfrø er ganske vist ringe af størrelse, men det brænder som ild; og skønt det er sået i et lille stykke jord, skyder det, når det er vokset til, store grene, som endog himlens fugle kan bygge rede i.

Således kan troen også i et nu frembringe den mest vidunderlige virkning i sjælen. Oplyst ved troen forestiller sjælen sig Gud og skuer Gud, så vidt det er muligt. Sjælen når til verdens ende, og før alle tings fuldendelse skuer den allerede dommedag og Guds opfyldelse af de forjættelser, han har givet.

Tro altså med den tro, der afhænger af dig selv, men fører til ham, for at du af ham kan modtage den tro, der virker langt ud over, hvad et menneske formår.

**Uddrag af katekese,
Skt. Kyril af Jerusalem (315-386), Biskop & Kirkelærer**

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerte Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerte Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

